

Ristiretket

Hannu Vuorinen käsitteli Lakelandin tilannetta Uusi Elämä –lehdessä, 8-9/2008. Kirjoittaja näyttää ymmärtävän ongelman, josta kynäilee. Annan potkua aiheelle pureutumalla taustatekijöihin.

Evankelioinnissa ovat tulleet muotiin nk. ristiretket. Maailmassa on kuitenkin vain ani harvoja julistajia, joiden oma armoitus synnyttää suurkokouksia joiden hedelmä säilyy. Yksi heistä on T. L. Osborn. On lukematon määrä matkijoita, ja ristiretket synnytetään ihmisen eikä Pyhän Hengen liikkeellepanemina. Nuo kuuluisuudet eivät saa kuulijoita itselleen muutoin kuin siten, että suuret uskovien joukot värvätään keräystalkoisiin. – Paras tapa olisi innostaa ja kouluttaa kerääjät johtamaan tavoittamansa ihmiset pelastukseen. Tietysti tähän päämäärään ei useimmiten päästä yhden keskustelun tuloksena, vaan tarvitaan prosessi, vaikkapa kotisolujen avulla.

Kun kuuluisuudelle on tuotu kuulijoita, niin usein sittenkin nousee seinä eteen. Puhuja ei osaa saarnata niin, että kristillisille asioille vieras henkilö ymmärtäisi häntä. Olen nähnyt tämän ongelman lukuisia kertoja muun muassa IVY:ssä. **Olen kuunnellut lukuisia ristiretken johtajia, joiden puheesta on vaikea löytää ainoatakaan lausetta, jossa olisi pelastuksen tie ymmärrettävällä tavalla.** Lopputulos on sitten se, että tuhansista, ja jopa kymmenistä tuhansista, pelastusta etsivistä tulee seurakuntaan korkeintaan muutamia kymmeniä uskovia. Ristiretken rasittama paikkakunta jää sitten hedelmättömäksi kuin karrelle poltettu maa. Esille tulleet ihmiset ovat niin pettyneitä, että heitä on vaikea saada enää liikkumaan kristillisten tapahtumien suuntaan. – Näin on käynyt jopa Suomessa joillekin ystäväilleni.

Ilmiö ei toistu vain idässä, vaan myös lännessä. Olin joskus Lontoossa erään maailman kuuluisuuden ristiretkessä. Koska asuin erään ristiretken sielunhoidon johtajan kotona, sain myös sisäpiiritietoa. Esille tulleissa ei ollut juuri ketään sellaista, jota sanoma olisi syvästi kosketanut, ei edes ymmärryksen tasolla. Sanomasta puuttui kaikkein oleellisin – selkeä sanoma pelastuksesta. Eräänkin illan saarnan aihe oli tuleva atomisota. Kadun miestä ajatellen aiheesta ei ollut murustakaan pelastuksen tiestä.

Aikaisemmin olin ollut Lontoossa Billy Grahamin kokouksissa ja raportoinut niistä Ristin Voittoon. Tuo ristiretki oli parhaita tulokseltaan, muutama prosentti etsijöistä jatkoi pelastuksen tiellä. Uskonnolliset, kristillistä taustaa omaavat ihmiset, pitivät Billyn saarnoista. Kadun miehelle sanoma jäi kuitenkin liian kaukaiseksi.

Pian kommunismin luhistumisen jälkeen olin suurkokouksissa Moskovassa. Iloitsin kun näin joitakin voimakkaita parantumisihmeitä. – Olin aikaisemmin itekin parantunut ko. saarnaajan kokouksessa. – Ristiretkeen kuuluivat avustajien pitämät raamattutunnit. Minä länsimaiseen ajatustapaan tottuneena tulin siunatuksi. Paikalliset uskovat olisivat kuitenkin tarvinneet yksinkertaisempaa rakennelmaa.

Pääsin ristiretken Euroopan johtajan puheille. Koetin selittää hänelle, että julistuksen tulisi olla yksinkertaisempaa ja neuvoin joitain ilmaisia, jotka venäläinen kykenee ymmärtämään. Neuvoni koskivat vain pelastusasiaa, ei parantumista. Kokenut johtaja vastasi: ”Olemme pitäneet ristiretkiä monissa kulttuureissa.” – Hän tarkoitti: tiedämme miten toimimme ja emme kaipaa neuvojasi. Avustava johtaja sen sijaan kuunteli minua useita kertoja, mutta ilmeisesti katsoi, ettei voinut tilanteelle mitään.

Myöhemmin sama evankelista piti ristiretkeä eräässä Länsi-Euroopan suurkaupungissa. Ristiretken venäläinen johtaja, moskovalainen pastori kertoi, että hänet oli kutsuttu sinne todistamaan, mitä Jumala oli tehnyt Moskovassa: 20 000 kommunistia oli tullut uskoon. Moskovan edustajalle annettiin mikrofoni ja hänen piti vahvistaa suuri uutinen. Kesken hänen puhettaan mikki napattiin pois hänen kädestään. Idän totuus ei kestänyt päivänvaloon tuloa. – Muuta kautta saamani tiedon mukaan Moskovan ja sen ympäristön seurakuntiin tuli ristiretkestä vajaa sata uskovaa. Tuo paikallinen pastori ei ollut löytänyt juuri ketään.

Ainoa tie Suomen evankeliointiin on se, että uskovat saavat innon ja inspiraation sielujen voittamiseen. Heitä on rohkaistava ottamaan vastuu ja luottamaan omaan armoitukseensa. Ystäväevankeliointi ja kotisolujen perustaminen on oikea tie. Työ ei etene sillä, että kaupunki keinotekoisesti jaetaan solupiireihin. Tulee sallia kotisolujen ja muiden työmuotojen syntyminen spontaanisesti Pyhän Hengen ohjaamana. On käsitettävä kuitenkin se, että ei edes yhdellä sadasta saarnaajasta ole kykyä luoda ja viedä eteenpäin itsenäistä seurakuntaa. Syntyneet työmuodot ja ryhmät on taitavasti saatettava jonkin jo olemassa olevan seurakunnan yhteyteen.

(Tämä artikkeli ei ole kelvannut julkaistavaksi. Ristiretkien realiteettia ei kyetä katsomaan kasvoista kasvoihin.)